

Bláznivá léta dvacátá a třicátá

Setkání francouzského šansonu a amerického jazzu

Program

- Dédé de Montmartre (Dédé z Montmartru) R. Dumas/G. Montho
- Sous les toits de Paris (Pod střechami Paříže) R. Moretti/Nazelles
Pod střechami Paříže žiju šťastně sama se svou malou Nini. Dokud mne bude mít ráda, nebude mi chybět nic. U své maminky najde vždycky bezpečí a štěstí.
- La java bleue (Java v modrém) V. Scotto/G. Koger, N. Renard
To je ta java (populární francouzský tanec na 3 doby-pozn.) v modrém, nejkrásnější ze všech tanců, druhý takový na světě nenajdeš. V radostném rytmu kloužou po parketu propletená těla a šeptají rozechvěle : „To je ta java v modrém...“
- Vzpomínka na ragtime* Milan Dvořák
- Complainte de la Butte (Žalozpěv z Montmartru) G. Van Parys/J. Renoir
V ulici Saint-Vincent se spatřili na malou chvíli básník a dívka. A básník složil tuto píseň – doufal totiž, že jí jednoho jarního rána dívka uslyší zpívat někde v uličkách Montmartru: Sinalá luna klade démant do tvých ruských vlasů. Rudá luna kropí slávou tvoji děravou sukni. Bledá luna hledí opál tvých očí. Princezno ulice, buď vítána v mém poraněném srdci...
- Mon coeur est un violon (Moje srdce housle jsou) M. Laparcerie
Moje srdce jsou housle, na které hraješ svým smyčcem. Ty housle se chvějí, když se opírají o tvou tvář...
- J'attendrai (Budu čekat) D. Olivieri/L. Poterat
Budu čekat dnem i nocí na tvůj návrat. Budu čekat, vždyť ptáci se vždy vracejí do svých hnízd. Čas plyne, běží a s ním i mé tlukoucí ztěžklé srdce – já však budu přesto stále čekat na tvůj návrat.
- Tea for two* V. Youmans/C. Caesar
- La petite diligence (Malý dostavník) M. Fontenoy
Babička mi často vyprávěla, jak se seznámila s dědečkem. Tenkrát se necestovalo vlakem, ale dostavníkem. Z Paříže do Tours to trvalo celých osm dní a tak se cestující mohli dobře poznat! Dostavník kodrcal po krásné francouzské krajině za plné spokojenosti pasažérů: starého notáře, který stále spal, kněze, který se stále modlil, dívky na vdávání, která se tiše červenala a krásného pána, který jí recitoval sonety... a než dojeleli do Tours, už byla ruka v rukávě! Tak tomu je ve Francii dodnes: kdo se chce vdát nebo oženit, musí umět cestovat.

La vie en rose (Vyznání v růžích) Louigny/Edith Piaf
Když mě vezme do náruči a šeptá mi slova lásky, vidím všechno růžově a dějí se se mnou zvláštní věci. Příčinu znám: on žije pro mě a já pro něj.

Blues pro tuto chvíli (improvizace)

La petite Tonkinoise (Malá Čínanka z Tonkiki) V. Scotto/Villard et Christine
Jsem hodná dcera slavného mandarína, dvě malé mandarinky mám i na hrudi. Když obědvám se svým milým, jím jenom banány - jsou levné a mohu jich sníst kolik chci. Jsem půvabná a veselá jako ptáček zpěvák Mnohé po mém milém házejí očkem, ale on má stejně nejradši mě!

C'est vrai (To je pravda) Oberfeld/A. Willemetz
Říká se, že miluju krásné šaty a chocholy z peří – to je pravda! Říká se, že zpívám odrhovačky – to je pravda! Když něco nevyzpívám, tak prostě přestanu – přeče tady nejsme v opeře! Říká se, že mám nos jak prašák a že ukazuju publiku nohy – to bych ani nebyla Mistinguett, kdyby to nebyla pravda!

Embraceable You, I've Got Rhythm, Somebody Loves Me G: a I. Gershwin

Que reste-t-il de nos amours (Co zbylo z našich lásek) Ch. Trénet
Co zůstalo z našich lásek a krásných dnů, ze zamilovaných psaníček a dubnových schůzek? Jen povadlé štěstí, ukradené polibky, sny a vzpomínky...

Le temps des cerises (Čas třešní) A. Renard/J. B. Clément
Až přijde čas třešní a budeme si prozpěvovat, bude s námi zpívat i slavík a kos posměváček, krásné ženy budou mít bláznivé nápady a zamilovaní slunce v duši. Ten čas, kdy třešně visí pod listy jako krupěje krve, je však příliš krátký. Však uvidíte sami, až k nám čas třešní zase zavítá.

- přestávka -

Je chante (Já zpívám) Ch. Trénet
Já zpívám, zpívám ve dne v noci, zpívám po vesnicích i na zámcích, zpívám za chleba a za vodu. V noci spím v lese se skřítky, komáry a měsícem. Když zvoním na zámku, čínský sluha mi říká: je tu jen mistička rýže! Zpívám, ale umírám hladu a slabostí padám, smilujte se! Sebrali mě a na úřadě mi kníratí četníci spílají do vagabundů a že prý mě zavrou. Zachránil mě provaz, na kterém jsem se oběsil – a teď zpívám! Zpívám ve dne v noci a straším ve vesnicích, na zámcích a jsem šťastný: strašidla přeče nemohou mít hlad! A tak zpívám!

La mer (Moře) Ch. Trénet
Moře tančí kolem útesů a jeho měnící se odlesky za deště stříbrně září. V létě je moře pastýřem nekonečné modře, nad kterou krouží bílí ptáci. Svou kolébavou písní získalo mé srdce na celý život.

Verlaine Ch. Trénet/P. Verlaine

Mademoiselle Swing (Slečna Swing)

R.Legrand/L.Poterat

Slečna Swing! - volá nás našich dvacet let, radost, jaro a zpívající a usmívající se Paříž.
Slečna Swing je kus modrého nebe na zachmuřeném obzoru a trochu bláznovství v srdci.
Zapomeňte na starosti a buďte s námi Swing!

C'est si bon (Je to paráda)

H.Betti/A.Hornez

Je to paráda, jít kam chceme, držet se za ruce a prozpěvovat si. Je to paráda, říkat si sladká slůvka, která nic neznamenají, ale říkají mnoho. Když chodci na ulicích vidí naše rozzářené obličejce, závidí nám. A proč se vlastně milujeme? Nehledejte složité důvody: Je to prostě paráda!

Grands boulevards (Velké bulváry)

N.Glanzberg/J.Plante

Ráda se toulám po velkých bulvárech, je tam toho tolik k vidění, stačí si vybrat: jsou tam krámký, trhy a bazary se vším možným, ale i památníky naší velké národní historie.
Nejsem milionář a nemohu si všechno koupit. Jsou však radosti, které nic nestojí – třeba toulat se po velkých bulvárech...

Le petit oiseau de toutes les couleurs

G.Bécaud/M.Vidalin

Jednoho rána jsem vyšla na ulici a uviděla ho: poskakoval po chodníku a byl tak legrační, ten malý pestrobarevný ptáček! Nevím, co mě to popadlo, ale šla jsem za ním, ať skákal kam chtěl. Jednu chvíli se mi na ulici málem ztratil, ale pak jsem ho uslyšela cvrlikat. Říkám mu: „Kam mě vedeš? Ne tak rychle! Počkej! Kam tak spěcháš, máš snad s někým rande? Půjdu tam kam ty!“
Došli jsme do přístavu, kde se na mě naposledy podíval a vznesl se nad širé moře. A mně, suchozemci, nezbylo než mu popřát: Šťastnou cestu!“

Le jazz et la java (Jazz a java)

J.Datin/C.Nougaro

Když na scénu vstoupí jazz, java si vztekle balí kufry, típne cigáro a odkráčí do ulic. Já se však opájím jak pařížskou Bastillou, tak černým Harlemem - tak proč by se ti dva také nemohli spřátelit?
Bratrsky se s nimi podělím: jazzu dám své nohy, aby vyklepávaly rytmus, a tanci své ruce, aby mohly obejmout partnera v pase.

Y'a d'la joie (Mám radost)

Ch.Trénet/M.Emer

Mám radost. Dobrý den vlaštovky na obloze! Mám radost a slunce svítí v ulicích. Mám radost a radost je všude kolem mne: Zamoučený pekař hněte těsto a peče tak dobrý chléb, že se mi sliny sbíhají. A listonoš připomíná modrého anděla, který nese dopisy Pánubohu.
Mám radost. I Eiffelovka si vyšla na procházku a přeskakuje Seineu všema nohama naráz. A výběrčí daní říká: Nechte si klidně všechny svoje peníze, pánové! - Mám radost a radost je všude kolem mne!

BLÁZNIVÁ LÉTA

setkání francouzského šansonu a amerického jazzu ve 20. a 30. letech 20. století

EVA KRIZ-LIFKOVÁ
zpěv
MILAN DVOŘÁK
klavír

Až do třicátých let 20. století si francouzský šanson spokojeně prozpěvoval pod střechami Paříže i jiných francouzských měst a nedbal nového hudebního proudu, který zaplavil Ameriku a postupně se rozšiřoval i do Evropy. Jazz okořenil francouzský šanson nakažlivým rytmem, přidal něco synkop, špetku radosti ze života – a tak vznikla nádherná výbušná směs, ke které jako první přiložil hořící zápalku francouzský zpěvák a otec moderního francouzského šansonu Charles Trénet. Tato zápalka se v průběhu let změnila v pochodně, kterou si postupně předávali francouzští šansoniéři Yves Montand, Gilbert Bécaud, Claude Nougaro a další.

Eva Kriz - Lifková

vykročila na svoji sólovou dráhu nejprve v Praze jako interpretka černošských spirituálů a gospelů ve skupinách Erastus a Spirituál kvintet. Láska k duchovní hudbě a mnohaleté studium zpěvu v Paříži jí umožnily sólově účinkovat ve Francii nejen v řadě oratorií a kantát, ale i v mnoha samostatných koncertech, věnovaných převážně renesanční a barokní hudbě. Život ve Francii jí umožnil postupně vstřebávat francouzskou hudební kulturu, zejména klasický šanson. Od svého návratu do Prahy v roce 1989 působí jako členka Pražských madrigalistů, sólistka Bach collegia a jiných hudebních souborů. Současně učí hudbu na Francouzském lyceu v Praze.

Díky svému všestrannému hudebnímu talentu vystupuje úspěšně jako sólistka a autorka komponovaných hudebních pořadů věnovaných španělským romancím, sefardským písním, spirituálům ,gospelům francouzským šansonům aj.

Milan Dvořák

patří právem mezi naše významné hudebníky širokého zaměření, i když jako nejmilejší žánr pro svou osobu označuje jazz. Jako profesionální pianista hrál v mnoha orchestrech (např. Ferdinanda Havlíka), byl uměleckým vedoucím doprovodné skupiny Hany Hegerové, dlouhodobě spolupracuje s Evou Pilarovou, Jitkou Zelenkovou, Martou Balejovou aj. Nahrál několik set snímků pro ČT, Čes. rozhlas, Supraphon a Panton. Je profesorem kompozice na Ježkově konzervatoři v Praze a jako hudební skladatel se uplatňuje v mnoha hudebních oborech: šansony a písně, jazzové klavírní etudy, muzikály a filmová hudba. Je členem Swing kvartetu Praha.

Eva Kriz - Lifková

vykročila na svoji sólovou dráhu nejprve v Praze jako interpretka černošských spirituálů a gospelů ve skupinách Erastus a Spirituál kvintet. Lásky k duchovní hudbě a mnohaleté studium zpěvu v Paříži jí umožnily sólově účinkovat ve Francii nejen v řadě oratorií a kantát, ale i v mnoha samostatných koncertech, věnovaných převážně renesanční a barokní hudbě. Život ve Francii jí umožnil postupně vstřebávat francouzskou hudební kulturu, zejména klasický šanson. Od svého návratu do Prahy v roce 1989 působí jako členka Pražských madrigalistů, sólistka Bach collegia a jiných hudebních souborů. Současně učí hudbu na Francouzském lyceu v Praze.

Díky svému všestrannému hudebnímu talentu vystupuje úspěšně jako sólistka a autorka komponovaných hudebních pořadů věnovaných španělským romancím, sefardským písním, spirituálům ,gospelům francouzským šansonům aj.

Milan Dvořák

patří právem mezi naše významné hudebníky širokého zaměření, i když jako nejmilejší žánr pro svou osobu označuje jazz. Jako profesionální pianista hrál v mnoha orchestrech (např. Ferdinanda Havlíka), byl uměleckým vedoucím doprovodné skupiny Hany Hegerové, dlouhodobě spolupracuje s Evou Pilarovou, Jitkou Zelenkovou, Martou Balejovou aj. Nahrál několik set snímků pro ČT, Čes. rozhlas, Supraphon a Panton. Je profesorem kompozice na Ježkově konzervatoři v Praze a jako hudební skladatel se uplatňuje v mnoha hudebních oborech: šansony a písně, jazzové klavírní etudy, muzikály a filmová hudba. Je členem Swing kvartetu Praha.

Pod střechami Paříže

setkání francouzského šansonu a amerického jazzu ve 20. a 30. letech 20. století

EVA KRIZ-LIFKOVÁ
zpěv
MILAN DVOŘÁK
klavír

Až do třicátých let 20. století si francouzský šanson spokojeně prozpěvoval pod střechami Paříže i jiných francouzských měst a nedbal nového hudebního proudu, který zaplavil Ameriku a postupně se rozšířoval i do Evropy. Jazz okořenil francouzský šanson nakažlivým rytmem, přidal něco synkop, špetku radosti ze života – a tak vznikla nádherná výbušná směs, ke které jako první přiložil hořící zápalku francouzský zpěvák a otec moderního francouzského šansonu Charles Trénet. Tato zápalka se v průběhu let změnila v pochodeň, kterou si postupně předávali francouzští šansoniéři Yves Montand, Gilbert Bécaud, Claude Nougaro a další.

Program

Je chante (Já zpívám)

Ch.Trénet

Já zpívám, zpívám ve dne v noci, zpívám po vesnicích i na zámcích, zpívám za chleba a za vodu. V noci spím v lese se skřítky, komáry a měsícem. Když zvoním na zámku, čínský sluha mi říká: je tu jen mistička rýže! Zpívám, ale umírám hladu a slabostí padám, smilujte se! Sebrali mě a na úradě mi kníratí četníci spílají do vagabundů a že prý mě zavrou. Zachránil mě provaz, na kterém jsem se oběsil – a teď zpívám! Zpívám ve dne v noci a straším ve vesnicích, na zámcích a jsem šťastný: strašidla přece nemohou mít hlad! A tak zpívám!

La java bleue (Java v modrém)

V.Scotto/G.Koger, N.Renard

To je ta java (populární francouzský tanec na 3 doby-pozn.) v modrém, nejkrásnější ze všech tanců, druhý takový na světě nenajdeš. V radostném rytmu kloužou po parketu tanečnicki a šeptají rozdechvěle : „To je ta java v modrém...“

La vie en rose (Vyznání v růžích)

Louigny/Edith Piaf

Když mě vezme do náruči a šeptá mi slova lásky, vidím všechno růžově a dějí se se mnou zvláštní věci. Příčinu znám: on žije pro mě a já pro něj.

Gamin de Paris (Pařížský kluk)

A.Mares/M.Micheyl

Ten pařížský kluk je úplná báseň, žádný odjinud mu nevyrovná se...

Tea for two (Čaj pro dva) - klavír

V. Youmans/C.Caesar

La mer (Moře)

Ch.Trénet

Moře tančí kolem útesů a jeho měnící se odlesky za deště stříbrně září. V létě je moře pastýřem nekonečné modře, nad kterou krouží bílí ptáci. Svou kolébavou písní získalo mé srdce na celý život.

Světový úspěch francouzského šansoniéra, zakladatele moderního francouzského šansonu, Charlese Trénet. Pomalá romantická melodie, která se však pod vlivem swingu ve 30. letech zcela neromanticky rozvlnila.

C'est si bon (Je to paráda)

P.Hosseraye/E.Genies

Z repertoáru Yvese Montanda, který mistrně spojoval eleganci projevu a swing. Šanson pro zamilované.

Je to paráda, jít kam chceme, držet se za ruce a prozpěvovat si. Je to paráda, říkat si sladká slůvka, která nic neznamenají, ale říkají mnoho. Když chodci na ulicích vidí naše rozzářené obličejky, závidí nám. A proč se vlastně milujeme? Nehledejte složité důvody: Je to prostě paráda!

Grands boulevards (Velké bulváry)

P. Delanoe/ G.Eliot

Procházka po pařížských bulvárech ve společnosti Yvese Montanda, v jehož podání dosáhl tento šanson světové proslulosti.

Ráda se toulám po velkých bulvárech, je tam toho tolik k vidění, stačí si vybrat: jsou tam krámký, trhy a bazary se vším možným, ale i památníky naší velké národní historie. Nejsem milionář a nemohu si všechno koupit. Jsou však radosti, které nic nestojí – třeba toulat se po velkých bulvárech...

Le petit oiseau de toutes les couleurs

G.Bécaud/M.Vidalin

Jednoho rána jsem vyšla na ulici a uviděla ho: poskakoval po chodníku a byl tak legrační, ten malý pestrobarevný ptáček! Nevím, co mě to popadlo, ale šla jsem za ním, ať skákal kam chtěl. Jednu chvíli se mi na ulici málem ztratil, ale pak jsem ho uslyšela cvrlikat. Říkám mu: „Kam mě vedeš? Ne tak rychle! Počkej! Kam tak spěcháš, máš snad s někým rande? Půjdu tam kam ty!“ Došli jsme do přístavu, kde se na mě naposledy podíval a vznesl se nad širé moře. A mně, suchozemci, nezbylo než mu popřát: Šťastnou cestu!“

'important c'est la rose (Nejdůležitější je růže)

Známa píseň Gilberta Bécauda. V Čechách zdomácněla pod názvem „Podívej, kvete růže“ díky pěveckému šarmu Helenky Vondráčkové.

Le jazz et la java (Jazz a java)

J.Datin/C.Nougaro

Když na scénu vstoupí jazz, java si vztekle balí kufry, típne cigáro a odkráčí do ulic. Já se však opájím jak pařížskou Bastillou, tak černým Harlemem - tak proč by se ti dva také nemohli spřátelit? Bratrsky se s nimi podělím: jazzu dám své nohy, aby vyklepávaly rytmus, a tanci své ruce, aby mohly obejmout partnera v pase.

La Boheme (Bohémové)

Ch.Aznavour/J.Plante

Vyprávím o časech, které vy mladí už nemůžete znát. Tehdy sahaly šerky na Montmartru až k oknům naší mansardy, kde jsi trpěl hladu a já ti stála modelem. Byt Bohémem znamenalo být šťastný, i když jsme jedli jen každý druhý den...

Les Champs-Élysées (Elysejská Pole)

Vždycky když se procházím se po pařížských Elysejských Polích, mám srdce otevřené všemu neznámému a každému okoloidoucím mám chuť říct „dobrý den“. V plném slunci, za deště, v poledne nebo o půlnoci, na Elysejských Polích si vždycky přijdete na své.

Eva Kriz - Lifková

vykročila na svoji sólovou dráhu nejprve v Praze jako interpretka černošských spirituálů a gospelů ve skupinách Erastus a Spirituál kvintet. Láska k duchovní hudbě a mnohaleté studium zpěvu v Paříži jí umožnily sólově účinkovat ve Francii nejen v řadě oratorií a kantát, ale i v mnoha samostatných koncertech, věnovaných převážně renesanční a barokní hudbě. Život ve Francii jí umožnil postupně vstřebávat francouzskou hudební kulturu, zejména klasický šanson. Od svého návratu do Prahy v roce 1989 působí jako členka Pražských madrigalistů, sólistka Bach collegia a jiných hudebních souborů. Současně učí hudbu na Francouzském lyceu v Praze.

Díky svému všestrannému hudebnímu talentu vystupuje úspěšně jako sólistka a autorka komponovaných hudebních pořadů věnovaných španělským romancím, sefardským písním, spirituálům ,gospelům francouzským šansonům aj.

Milan Dvořák

patří právem mezi naše významné hudebníky širokého zaměření, i když jako nejmilejší žánr pro svou osobu označuje jazz. Jako profesionální pianista hrál v mnoha orchestrech (např. Ferdinanda Havlíka), byl uměleckým vedoucím doprovodné skupiny Hany Hegerové, dlouhodobě spolupracuje s Evou Pilarovou, Jitkou Zelenkovou, Martou Balejovou aj. Nahrál několik set snímků pro ČT, Čes. rozhlas, Supraphon a Panton. Je profesorem kompozice na Ježkově konzervatoři v Praze a jako hudební skladatel se uplatňuje v mnoha hudebních oborech: šansony a písně, jazzové klavírní etudy, muzikály a filmová hudba. Je členem Swing kvartetu Praha.

